



Geen ander dorp ...

W. Andelaar

Dezer dagen werd ik gewekt door een Nachtegaal. Vanuit mijn bed meende ik in de verte de karakteristieke zang te horen. Mijn eerste gedachte was: 'Een Spreeuw die z'n imitatiekunsten laat horen'. Buiten gekomen bleek het echter wel degelijk een Nachtegaal te zijn.

Het beestje huisde achter de Katholieke Kerk, tegen het Dobbeldanduin aan. Het zong, wat je noemt, uit volle borst. Het is meer dan vijf en twintig jaar geleden dat me hetzelfde is overkomen.

Dat ik vanuit mijn huis de Nachtegaal hoorde zingen. Wij woonden in die tijd nog wat verder de Schoolstraat in en sliepen aan de voorzijde van het huis. Dat was voorzien van een houten dakkapel en met de ramen open hoorden we daar s'nachts veel vogels.

Steltlopers op de trek heen en weer van het broedgebied, de eerste Koekoek in het voorjaar, en soms de Nachtegaal. Ook vanuit het Dobbeldanduin.

Veel mensen beleven plezier aan natuurleven in het dorp. Dat kan een Koolmees betreffen, die in een nestkastje is gaan broeden. Of de kleurige Putter die vorig jaar in de Hoofdstraat een nestje maakte. In een Kastanjeboomje van nauwelijks drie meter hoog.

De kernen van dorpen worden overal in ons land ook interessanter voor vogels. Bewoners zijn meer bomen en struiken gaan planten en ook gemeentebestuurders krijgen meer aandacht voor groen in de oude kernen.

Helaas geldt dat voor Noordwijk aan Zee nog niet zo duidelijk.

Veel bewoners van het zeedorp geven nog steeds de voorkeur aan een keurig tuintje met gewassen grinttegels. Om van

gemeentebestuurders maar niet te spreken. Die geloven alleen nog maar in de zaag en openhaardhout. Nu kan een boom nogal wel eens wat overlast bezorgen.

Achter ons huis staat een Prunus die de afgelopen weken prachtig in bloei stond. Nu de bloesem er af valt betekent het dat de bezem nog wel eens ter hand genomen moet worden. Wij hebben dat er graag voor over. Niet alleen is die bloeiende boom een lust voor het oog, ook verder in het jaar beleven we er veel plezier aan.

Ik kom er nooit zo toe, maar het zou leuk zijn om in de loop van het jaar eens te turven welke vogels in de boom neerstrijken.

De al genoemde Putters, die geregeld in de tuin van mijn buurman broeden, Zwarte Mezen op zwerftocht in het najaar en, niet te vergeten, de Goudhaantjes op de trek. Soms hoor je het zachte roepen van deze vogeltjes door heel de tuin.

Om nog even op dat noteren van waarnemingen van vogels terug te komen, dat is niet mijn sterkste kant. Anderen doen dat met veel meer animo en lopen altijd met een aantekenboekje en potlood op zak.

Ik ken zelfs iemand die de waarnemingen rondom het huis in kruisstekken vastlegt. Een combinatie van twee hobby's zou je dat kunnen noemen.

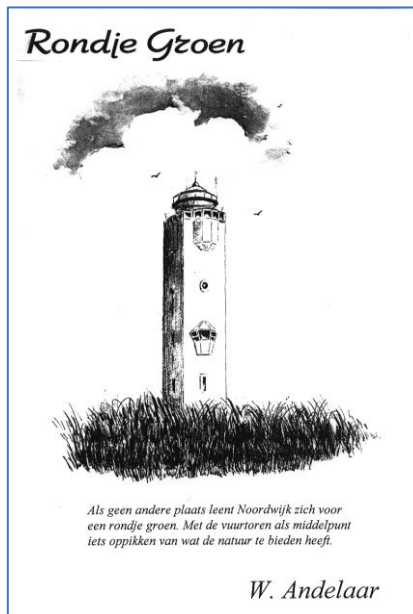
Terug naar de Nachtegaal. In Limburg zingt die in het bronsgroene Eikenhout, althans volgens hun volkslied. Hier moeten we het dier meer in lage, dichte, struiken zoeken.

Wat dat betreft profiteren ze van het dichter groeien van de duinen, ook direct om het dorp. Dit jaar zingt de vogel niet alleen vanuit het Dobbeldanduin, hij is ook direct ten noorden van het dorp te horen. Tussen de manege van Meeuwenoord en het fietspad gaven deze week twee vogels een gratis concert.

Niet iedereen is weg van deze uitvoeringen. Een bewoner

van de wijk Rijnsoever in Katwijk beklagde zich bij zijn buurvrouw. Hij had al nachten geen oog dicht gedaan omdat er 'zo'n rotvogel' in z'n tuin was neergestreken.

Zo zie je maar, over smaak valt niet te twisten. Bij mij valt de Nachtegaal in het Dobbeldanduin zeer in de smaak.



Kort geleden is een groot aantal "rondjes Groen" in boekvorm verschenen en te koop in boekhandel-Antiquariaat Moby Dick Schoolstraat Noordwijk Redactie